

på det: Hvordan kan vi få de her ting til at spille bedre sammen? Hvordan kan vi få bedrifts-sundhedstjenesten, hvordan kan vi få Arbejds-miljørådet, hvordan kan vi få Arbejds-miljø-instituttet, de arbejdsmedicinske klinikker og Arbejdstilsynet til at spille så tæt og så godt sammen som muligt og trække på samme ham-mel?

Og jeg glæder mig som sagt til at komme til-bage til efteråret og forhåbentlig møde den sam-me positive, brede opbakning, som jeg har gjort i dag i forhold til handlingsplanen.

Forhandling

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for ministerens mange ord, og vel at mærke ord, der hviler på et engagement og en interesse for at kunne leve op til de mål, der er indeholdt i redegørelsens mere florumvundne tale. Sådant skal det være, og sådant må det også være, men SF vil ikke desto mindre holde mini-steren fast på, at der også skal vises kontant vilje her og nu i Folketinget som f.eks. ved, at vi bli-ver enige om en dagsorden, som hæfter nogle præcise tidsfrister, konkrete mål og delmål på det mere luftige.

SF og Enhedslisten vil sammen fremsætte en dagsorden, som jeg lige vil knytte et par ord til på vejen. Vi ønsker konkretiseringer af de visio-ner, som redegørelsen om rent arbejdsmiljø år 2005 lægger op til. Ministeren har jo nu i vidt omfang klart konkretiseret. Jeg havde egentlig gerne set, at det havde stået i planen. Vi lægger op til konkrete tidsfrister og vil gerne vide, hvad arbejdsministerens bud er på dem. Det vigtigste er jo: Hvad er det for nogle metoder, vi skal anvende? Hvilke roller skal de forskellige aktø-rer have, og hvordan kan vi forpligte dem? Det være sig arbejdsgiverorganisationer såvel som lønmodtagerorganisationer.

Vi kommer i vores dagsordensforslag også ind på akilleshælen i arbejdsmiljøsystemet. Vi ved, at sikkerhedsorganisationen er et svagt led, og som bekendt er en kæde ikke stærkere end det svageste led. SF ønsker, at sikkerhedsorga-nisationen inddrages, når der sker ændringer på arbejdspladsen; det kan handle om nye produktion-former, nye maskiner osv.

Inddragelsen betyder en pligt til høring og påtegning med den konsekvens, at myndig-hedsgodkendelsen skal gøres afhængig heraf.

Venstres ordfører var under redegørelsesde-batten inde på, at det gav lønmodtagerne en vetoret. O.k., og hvad så? Det er jo deres hel-bred, det handler om, og deres arbejdsplads, som de gerne vil bevare.

Men vi må jo alle erkende, at penge styrer meget, alt for meget, i vores samfund. Skal vi derfor have arbejdsgiverne i tale, så er det smart at ramme dem på pengepungen. Det handler efter SF's opfattelse om arbejdsmiljøafgifter, og det handler om følelige bøder, når de overtræ-der arbejdsmiljøloven. Gulerødderne er fine – og arbejdsministeren har mange gulerødder – men mit problem er, at der kun er gulerødder til de gode arbejdsgivere. Der er ikke mulighed for at fange de arbejdsgivere, som ikke gør noget for arbejdsmiljøet.

Der har igennem de sidste mange år været forslag fremme om, hvordan man kan få fat i de arbejdsgivere, som gør en indsats for at forbedre miljøet, og de arbejdsgivere, som ikke kan eller vil, og der er ingen tvivl om, at hvis vi får fat i de sidste, så vil de formentlig komme til at tæn-ke anderledes, hvis det kommer til at koste.

Så har jeg en anden vinkel, som vi ikke næv-ner i vores dagsordensforslag. Det er, at samti-dig med, at man kan ramme med gulerødder og ramme med afgifter, kan man også ramme via forbrugerne. Det ville være en fin ting, hvis arbejdsministeren gik ind i et samarbejde med miljøministeren om udformning af et fælles mil-jømærke, hvor også arbejdsmiljøet indgik som en parameter.

Så har vi naturligvis en pind i vores dagsor-densforslag, som vi har nævnt flere gange i dag: Den afgørende forudsætning for et godt arbejdsmiljø er et stærkt Arbejdstilsyn. Vi aner-kender ministerens ønske herom – og det har ikke noget at gøre med, at vi går tilbage til den massive stokkemetode, som hr. Poul Erik Dyr-lund kritiserede mig for under redegørelsesde-batten. Sagen er bare den, at hvis man ikke har noget som helst at handle med over for arbejds-giverne, så er det meget svært at flytte noget.

I den forbindelse burde man jo også kunne bruge et stærkt og forbedret Arbejdstilsyn til at komme på de virksomheder, hvor besøg af BST tilsyneladende ikke finder sted. Det ville måske være en god idé, at de lige fik en enkelt visit af Arbejdstilsynets inspektør.

Så er der spørgsmålet om udlicitering. Det er et spørgsmål eller en engel, alt afhængigt af hvilke partier der taler om det. Jeg vil ikke i dag komme ind på, hvad SF mener om den sag, men slå